

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Felișcan Victor în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca, sediul central din 13 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Usatfi Igor XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.06.2016 pînă la 13.11.2018;

Instanța de apel de la 06.12.2018 pînă la 18.12.2019;

Instanța de recurs de la 03.03.2020 pînă la 24.06.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca sediul Central din 13 noiembrie 2018, Usatfi Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Dondușeni din 03.10.2014, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare - raportul de constatare medico-legală nr. 201829P0176 din 14.03.2018 - 128 lei, utilizarea foilor format A4 și a prafului pentru imprimarea foilor - 52 lei, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpatul Usatfi Igor XXX, la 11.03.2018, aproximativ la ora 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în incinta IP Soroca, unde a fost adus de către colaboratorii de poliție, deoarece a deteriorat vitrina gheretei SRL "Foreitor" situată pe adresa mun. XXX și a refuzat să se prezinte la solicitarea ultimilor, manifestând un comportament agresiv față de colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcției și nesupunându-se cerințelor legale ale acestora de a se calma, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, urmărind scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție aflați în exercițiul funcției, s-a exprimat în glas tare cu diferite cuvinte necenzurate în adresa acestora, amenințându-i cu aplicarea violenței fără careva motive, intenționat, a aplicat față de subofițerul de sector al sectorului de poliție nr. 3 a IP Soroca, Celan Alexandr Anatolie violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată printr-o lovitură cu piciorul în regiunea toracelui ultimului, cauzându-i părții vătămate dureri fizice

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Soroca A. Cebanciuc, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut culpabil Usatîi Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^l) Cod penal și în baza acestei Legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de un an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea sub strajă a inculpatului din sala de judecată. În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) CP, a-i adăuga parțial condamnatului Usatîi Igor la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 03.10.2014 a Judecătoriei Dondușeni, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului invocă, că instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei, însă incorect i-a aplicat inculpatului Usatîi Igor o pedeapsă sub formă de închisoare, aplicînd eronat prevederile alin. (1) art. 85 CP, stabilindu-i o pedeapsă sub limita celei prevăzute de lege. Astfel, inculpatul Usatîi Igor are antecedente penale, anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 03.07.2014 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) CP la închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani. Prin sentința Judecătoriei

Dondușeni din 03.10.2014 Usatîi Igor a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), f) CP, aplicîndu-i-se prevederile art. 79 CP și conform art. 85 alin. (1) și 84 alin. (1) CP la 5 ani închisoare. Cu aplicarea art. 90 CP i-a fost suspendată executarea pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 5 ani. Astfel, la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^l) CP, cît și la data pronunțării sentinței în privința inculpatului Usatîi Igor, acesta avea antecedente penale, fiind în termenul de probă și, conform prevederilor art. 90 alin. (10) CP "In cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în perioada de probațiurie sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol", în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) CP, "Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrșirea unei noi infracțiuni și decît partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată". Respectiv, partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată din 03.10.2014 este de cinci ani, dat fiind faptul că inculpatul nu a executat nici o zi din termenul închisorii stabilite, deoarece în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) CP a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea. În circumstanțele date, cînd Usatîi Igor a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^l) CP în conformitate cu care a fost condamnat și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) și (3) CP, prin adăugarea parțială condamnatului Usatîi Igor la pedeapsa stabilită prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 03.10.2014 a Judecătoriei Dondușeni, limitele pedepsei cu închisoarea urma să varieze între 5 ani și 1 lună ca pedeapsă minimă și 5 ani 11 luni ca pedeapsă maximă.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A. Fetcu în interesele inculpatului Usatfi Igor, care solicită casarea sentinței Judecătoreiei Soroca din 13.11.2018, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate în privința inculpatului Usatfi Igor, condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, adică cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal. În motivarea apelului s-a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea gravă, reieșind din situația actuală în care se află condamnatul Usatfi Igor, regretele profunde și starea sa emoțională pe care o trăiește acum, după acest eveniment, atitudinea radical schimbată față de greșeala sa cruntă, manifestată prin conștientizarea consecințelor faptei sale, realizarea cu prisosință a gravității acesteia și căința sinceră a sa în această privință. Inculpatul încă din faza incipientă a recunoscut vina sa pe deplin, aceeași atitudine dânsul și-a păstrat-o și în cadrul cercetării judecătorești, circumstanță care urmează a fi apreciată în privința dânsului drept atenuantă.

Referindu-se la pedeapsă sub aspectul gravității acesteia, rezonabilitatea menținerii acesteia, menționează că este cazul cu mai multă atenție să se ia în considerație un criteriu important și obligatoriu, ce determină mărimea sancțiunii, cum este personalitatea infractorului, care, deși a greșit în fața societății, este tânăr, bolnav incurabil de o boală cronică, familist și la un început de nouă viață împreună cu soția tânără și cu speranțe pentru un viitor fericit, este caracterizat pozitiv, sincer se căiește de cele comise, infracțiunea imputată este una mai puțin gravă, încă din faza incipientă a urmăririi penale și-a recunoscut pe deplin vina și a optat pentru examinarea cauzei într-o procedură restrânsă, și astfel a contribuit la examinarea cauzei în termeni rezonabili. Inculpatul este acuzat de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, unde este posibilă aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal la individualizarea pedepsei. Nu există nici o predilecție într-aceea că inculpatul ar putea prezenta pericol social pentru viitor. Inculpatul este deschis la dialog cu victima, care de altfel nu are nici o pretenție de careva natură față de el, și, în subsidiar, reiterează, că infracțiunea lui incriminată este una mai puțin gravă după pericolul social pe care îl reprezintă. Examinând situația condamnatului, care a conștientizat gravitatea situației în care s-a pomenit, este ferm convins să-și schimbe atitudinea sa, precum și comportamentul său pentru viitor, imediat ce i s-ar oferi o asemenea posibilitate, apreciază că aplicarea în privința dânsului a unei sancțiuni penale non-privative de libertate, prin impunerea obligațiilor, ar fi în stare să răspundă în mod corespunzător imperativului unei justiții eficiente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului A. Fetcu în numele inculpatului Usatfi Igor.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința prime instanțe, în latura pedepsei, cu emiterea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Usatfi Igor Valentin se consideră condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită se adaugă parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoreiei Dondușeni din 03.10.2014 și definitiv i se stabilește pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Usatîi Igor în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele expuse de apărătorul V. Felișcan în ședința instanței de apel privind pretinsa nevinovăție a inculpatului Usatîi Igor în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în ședința instanței de apel, instanța de apel a reținut că, temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate. Instanța de apel a conchis că, probele nominalizate în sentința adoptată demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Usatîi Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, coroborând între ele și întemeiat fiind puse la baza sentinței, temei pentru casarea sentinței în latura penală nefiind constatate.

Instanța de apel a reținut că, temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Referitor la apelul declarat în interesele inculpatului Usatîi Igor, prin care se solicită aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei în baza art. 90 alin. (11) Cod penal, instanța de apel a considerat neîntemeiate solicitările în acest sens.

La determinarea pedepsei închisorii cu executare, aplicată inculpatului Usatîi Igor instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima atingere cu legea, anterior săvârșind și alte infracțiuni, inculpatul fiind condamnat la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă în baza art. 90 Cod penal, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune.

Faptele date denotă, că este ineficientă stabilirea în privința inculpatului Usatîi Igor a unei pedepse mai blânde, urmând a fi respinse argumentele apelantului în acest sens. Aplicarea unei pedepse mai blânde sau non-privative de libertate va fi ineficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală, din aceste motive temei pentru atenuarea pedepsei nu sunt.

Astfel, luînd în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori și a comis prezenta infracțiune fiind în termenul de probă stabilit prin condamnarea anterioară, de aceea instanța de fond întemeiat i-a aplicat lui Usatîi Igor pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise, ținîndu-se cont și de personalitatea inculpatului. Pedeapsa închisorii este în corespundere cu legislația, fiind echitabilă comportamentului anterior al acestuia și celor comise de inculpat.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond, în latura aplicării pedepsei penale în privința inculpatului Usatîi Igor, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, instanța de apel a considerat că aplicînd pedeapsa lui Usatîi Igor pentru infracțiunea comisă, instanța de fond n-a dat destulă eficiență prevederilor art. 85 Cod penal și neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului Usatîi Igor pedeapsa în alte limite decît cele prevăzute de legea penală.

Potrivit prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, *Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință **partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.** In acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate — termenul de 15 ani.*

Reieșind din prevederile legale menționate supra, instanța de apel a considerat întemeiate argumentele apelului declarat de acuzatorul de stat, precum că instanța eronat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub limita celei prevăzute de lege.

Astfel, inculpatul Usatîi Igor anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 03.07.2014 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani.

Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 03.10.2014, Usatîi Igor a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), f) Cod penal, aplicîndu-i-se prevederile art. 79 Cod penal și conform art. 85 alin. (1) și 84 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare. Cu aplicarea art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei, stabilindu-i o perioadă de probă de 5 ani.

Astfel, la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal inculpatul Usatîi Igor avea antecedente penale, fiind în termenul de probă.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) Cod penal, *Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe **trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrșirea unei noi infracțiuni și decît partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară** a instanței de judecată.*

Respectiv, partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată din 03.10.2014 este de cinci ani, dat fiind faptul că inculpatul nu a executat nici o zi din termenul închisorii stabilite, deoarece în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea.

În circumstanțele date, când Usatfi Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în conformitate cu care a fost condamnat și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de un an, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin adăugarea parțială inculpatului Usatfi Igor la pedeapsa stabilită prin noua sentință, a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința din 03.10.2014 a Judecătorei Dondușeni, limitele pedepsei cu închisoarea urma să varieze între 5 ani 1 lună ca limită minimă și 5 ani 11 luni ca limită maximă.

În așa mod, ținând cont de circumstanțele enunțate, instanța de apel a considerat că, la aplicarea pedepsei în privința lui Usatfi Igor pentru infracțiunea comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 85 Cod penal. Pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea pedepsei definitive de 3 ani 6 luni închisoare, care nu se încadrează în limitele prevăzute de legea penală.

Din considerentele expuse, instanța de apel a considerat oportun de a-i stabili inculpatului Usatfi Igor pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este echitabilă faptei comise și se racorda la circumstanțele stabilite în prezenta cauză penală. Inculpatul Usatfi Igor urmează să execute real întreaga pedeapsă cu închisoarea, pentru a asigura corectarea și reeducarea inculpatului și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. O pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei și nu va duce la corijarea inculpatului Usatfi Igor

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Felișcan Victor în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Usatfi Igor ori, transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel motivînd că, instanța urma să se expună asupra tuturor motivelor indicate în cererea de apel al apărării. De asemenea, se invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor din care rezultă nevinovăția lui Usatfi Igor, astfel, neîntemeiat s-au aplicat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul semnalează drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivelor pe care se întemeiază soluția pronunțată. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de casare a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În același context, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs nu au fost invocate în cererea de apel al apărării, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală.

Cu referire la argumentele apărării, prin care se invocă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a versiunii prezentate de apărare, Colegiul penal menționează că criticile invocate de recurent cu privire la aprecierea declarațiilor martorilor și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, dezacordul cu aprecierea probelor, au servit obiect de examinare atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, astfel reiterarea acestor argumente în ordine de recurs nu pot întruni temeiul casării deciziei instanței de apel și nu sunt susceptibile de a susține temeiul de drept invocat, întrucât dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeiurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Totodată, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate de apărare privitor la nevinovăția inculpatului, instanța de apel a reținut, că temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanță de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului au fost just încadrate în art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Cât privește solicitarea apărării privind achitarea inculpatului, Colegiul penal menționează că, potrivit materialelor cauzei, Usatfi Igor prin cererea a solicitat să fie examinată cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscând vinovăția și solicitând judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Verificând corectitudinea aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal nu a constatat că, opțiunea privind examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate de către instanțele de fond ar fi fost viciată. Astfel, la caz nu există careva temeiuri de a emite în privința inculpatului o sentință de achitare.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Felișcan Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Usatîi Igor XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan